

dicere voluit: in eo quod dicitur tota simul significatur carentia successione; cum vero dicatur interminabilis vita &c. significatur carentia omnis mutationis possibilis in ipso esse, quia ipsi idem est esse & vivere; cum denique dicitur perfecta possessio, indicatur: illam carentiam successione esse debere non tantum in ipso esse, sed etiam in omni perfectione, & in omni eterno actu rei eterna. Atque hac ratione solus DEUS eternus est, quia solus ipse habet illam necessariam stabilitatem in esse, & in omni perfectione, & interna operatione. Dico autem semper (S. 7.) in internis actibus aut motibus, quia licet in externis actibus aut denominationibus, quae ex iis resultant, possit esse successio ac varietas, hoc nihil obest verae eternitati, Sic enim DEUS creare incipit & à creando desistit, & res in tempore movet actione temporali & successiva absq; variatione vel diminutione sua eternitatis. Sed quanquam videri potest minus conveniens differentia, quia non sumitur ex his, quae formaliter ac per se pertinent ad rationem durationis, sed ex adjunctis & extrinsecis. Respondetur (S. 9.) quod in objectione sumitur ex parte verum esse, etiam nihilominus dictam differentiam aptè atque sapienter à D. Thoma traditam esse. Nam si primariam differentiam adsignare velimus, in hoc posita est, quod eternitas est duratio per se & ab intrinseco necessaria, & à nullo pendens, & consequenter omnino immutabilis, tam per internam capacitatem, quam per omnem extrinsecam potentiam, quae omnia indicantur in illa particula: interminabilis vita &c. Ita Suarez rem hanc exponit.

Th. 5. Franciscus de Oviedo P. C. 16. p. 2. n. 1. paulò aliter mentem suam prodidit dicendo. Eternitas Deo tantum competit, & differt à duratione successiva, quia haec non est tota simul, differt ab hac & à quibuscunque aliis durationibus, quia eternitas sive increata duratio est interminabilis, reliquae vero durationes terminum habent, quia in tempore coeperunt, imò etiam si ab aeterno inceperunt, & in aeternum permanerent, ab illis summè differret eternitas DEI, quae ita fuit ab aeterno, ut non potuerit non esse, neque possit non in aeternum permanere, semperque independenter ab omni alio subsistit, reliquae vero durationes defectibiles sunt & dependentes, & ita si contigisset aliquam ab aeterno fuisse, & in aeternum non defecturam esse, hanc perpetuam durationem haberet dependenter à voluntate DEI, qui antecederet posset illam non produxisse, sicuti de factò modo illam non produxit. Hac ratione sola DEI duratio seu eternitas perfecta possessio dicitur,